

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.	Felolós szerkesztő és kiadó Skríbanek Géza.	Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor. Nyiltér sora 40 fillér. Hirdetések nagyság szerint.
--	--	--

A győri kongresszus esődjé.

A vidék érdekei iránt esekély érdekekkel bíró és egyáltalán a világ ügyeivel felületesen foglalkozó fővárosi napisajtó a már megszokott sablonban dieshyannusokat zengett a győri kongresszusról, két napon át hasábos tudósításokat írt, itt ott megjelent egy közhelyekben gazdag vezércikk is — és ezzel le van tárgyalva a kongresszus ügye. A közvéleményt tovább nem igen fogják foglalkoztatni a kongresszus érdembeli határozatai és pedig abból az egyszerű okból, mert a határozatok régi elkoptatott panaszok régóta kifalált orvosságait tartalmazzák, a mely orvosságok legnagyobb részét azonban leadni nem lehet.

Pusztában elhaló szavak valának a kongresszuson elhangzott csillogó beszédek legnagyobb része. A kongresszus eredményében legalább is kételkedünk.

Az első nagy hibát már ott követték el a kongresszus rendezői, hogy arra a rendezett tanácsú városokat, vagy azok közül legalább a nagyobbakat, meg nem hívták. A városi élet rendezése: ez volt a győri kongressz-

szus feladata; a vidéki centrumok gazdasági és morális erősbülése: ez volt a magasabb szempont, mely a résztvevők előtt lebegett. Nos, lát csak a törvényhatósági városok a centrumok? A rendezett tanácsú városoknak — melyek természetesen jóval nagyobb számban vannak, mint a törvényhatóságok — körülbelül negyven százaléka van legalább olyan fontos kulturális és gazdasági centrum és lüktet benne olyan városi élet, mint számos muncipális városban. Azoknak ép olyan szükségük van organizmusuk javítására és szélesbitésére, mint ezeknek. Mért nem juttattak nekik is részt a kongresszus munkájában? Az, hogy az egyik rendezett tanácsú, a másik meg törvényhatósági város, csak formai ok, külsőség, mely felett a való élet napirendre tér.

A kongresszusi határozatok tulnyomó százaléka olyan, hogy azok épp oly közvetlenül érdeklik a rend. tan. városokat, mint a törvényhatóságokat s ha ezek a határozatok esetleg törvénynyé válnának, azokat a dolog természetéből kifolyólag a rend. tan. városokra is ki kell terjeszteni. Csak négy-öt olyan város van ha-

zánkban, melyek fundamentumában megbővített autonómia tartathatnak igényt, például olyanféleképpen, amely a szék. fővárosét megközelíti. A többi egy radikális új városi törvény mind egy kalap alá kell, hogy vegye.

Miért mellőzték tehát a rend. tan. városokat? Mennyivel eklatansabbak, mennyivel súlyosabbak lettek volna a kongresszus határozatai, ha azokba ők is beleszólnak?! És talán mennyivel reálisabbak is, miután a rend. tan. városokat, az ő jelenlegi nyomott helyzetükben nem bántja a nagyralátás.

A kongresszus tanácskozásain és határozatain vörös fonálként két vezérelv húzódik végig. Az egyik: minél tágabb körű önkormányzat. A másik lehetőleg minden tehertől megszabadulni és lehetőleg minden terhet az államra hárítani.

Az állami közigazgatásjegyében élünk. A törvényhatóságok hivatalnokai ugy várjuk, mint elhagyott gyermekek a gondos apát. A vidék lakossága várja, mint a Messiást. Tőle várja, várjuk számtalan bajok orvoslását és várjuk rang és foglalkozás különbség nélkül fokozódó türel-

T Á R C Z A.

Impressió.

*A mikor a rózsák nyílnak
S a virágok illatoznak,
Akkor érzem a szívemet
A legboldogtalanabbnak.*

*Nyíló rózsák, muló illat,
Téged hoznak az eszembe,
Ki eltűntél mint az álom —
Bús emléked itt feledve!*

Pusztai Béla.

Csöndes dráma.

Haza gondolok olykor a kis városra, amelyben születtem. Látom apró házait, a zegzugos sáros utczákat — úgy fekszenek ők a sárga habbal esendesen folydogáló Kőrös partjára, mint egy kis, félnék gyermek, aki anyja karjába hajlik. Látom a pompázó főteret, a nagy ódon

templomot és a korszót. Sárga parulis bakatisztek csörtetik itt kardjukat halálos unalomban. Sorsukat átkozva sóvárogva gondolkodnak nagyvárosok garnizonjairól, melyekben oly édes lehet az élet. Az erdőt is látom, a melyben gyermek álmaimat elsóhajtottam és a temetőt kis kápolnájával: oly sokan alszanak benne azok közül, akiket szerettem. . . . A Kőrös nyárfái susognak, de esend van különben béke, semmi zaj, hire se a láznak, mely korbácsolja népét a nagyvárosoknak. Itt esendben élnek az emberek . . . és gondolkozván eszembe ötlenek ama szomorú és kicsi drámák, a melyek egy kis helyen lejátszódtak. Szenvedésekre, küzdelmekre, győzelmekre és bukásokra gondolok; e jelentéktelen városka volt színhelyük és akik alattuk véreztek, örültek és szenvedtek, kisvárosi apró népek voltak mind.

Elszál a lelkem oda, a sárga Kőrös partjára. . . . E kicsi szürke városkába száll, mélézva emlékezőn a multra. Ott más az élet külső képe, ott zajtalan siklanak a napok. De benn a békés fehér

házakban emberek élnek ott is. Vágyak hevitik őket, a boldogság álmát hajszolják ők is; a kétségbeesés marja sziveiket a sors csapásai alatt és ujjonganak ha reájuk mosolyog az öröm muló sugara. Csak úgy mint azok, akik tomboló zajában hánykodnak a nagyvárosoknak. Csak a színek tompábbak a esendben. Az élet egyforma mindenütt, ahol lakik, a kinek rendeltetett küzködni, szenvedni és bizni: Az ember . . .

Egy egyszerű történetet, amely emlékezőn, eszembe jutott a kisvárosi emberek életéből, akarok most elbeszélni.

A kőrösparti kisvárosban, a vasut utczában állott háza az öreg Szempei Hermannak. Barátságos mosolygó ház és megelégedett emberek laktak benne. Életük java örömben és békében folyt le. Tartalmat a nyugalmas munka adott neki és édessé tette az idős törzsön fakadó friss hajtás: Jolánka az öreg pár hajadon leánya.

E kis család életét nem zavarta semmi. A gazdaságon áldás volt, a kis

metlenséggel.

S ime, a várakozás monoton csendjébe belekiált egy diszónáns hang. Győrről illetékes faktorok megálljt! kiáltanak a várva várt jövővöny elé. Olyan hatalmas autonómiát kívánnak, melyet az állami közigazgatással összhangzásba hozni nem lehet. Nem lehet azért, mert a vidéken valódi nagy város nincs, csak nagy és nagyobb községek. Németországban, Angliában, Olaszországban a történelmi kulturális geográfiai és gazdasági fejlődés olyan vidéki ezentrumokat alkotott, melyek csakis olyan autonómiával tudnak élni, mint aminő tényleg van nekik. De nálunk ilyen ezentrumok nincsenek.

Kell igenis autonómia, de nem hatalmas, hanem igazságos és praktikus. De ami ennek a győri kongresszuson elének állított autonómiának részleteit illeti, azok között igenis találunk néhány hasznos és észszerű javaslatot. Ilyen a községi tüzkár biztosítás, a belső közigazgatás önállósítása és függetlensége, a városok által végzett állami funkciók fejében állami kárpótlás, I. fokú közigazgatási bíróság szervezése.

A vagyonkezelés dolgában már nem vagyunk egy nézetben a kongresszussal.

Gyárat, iskolát, templomot, szegényházat és sok mindent ami jó, szép és hasznos: az állammal akarja megcsináltatni és fentartatni a győri kongresszus. Megmosolyogni való naivság! Hát minek nézik az urak az ő szükmarku s a deficizzel küzdő magyar államot, eldorádónak, bőség szarunak? Nincs az államnak pénze olyan intézmények létesítésére sem, melyeknek létesítése kötelességében áll s ime most a nya-

öröklött vagyon nőttön nőtt a szerencsés évek során. A becsületes iparkodást itt siker koronázta. Sempei, az egyszerű kisvárosi ur bőlesep sáfárkodott apai örökével. Ifjúkorától a munkára szánta magát. Korhelységre, dzsentriszkedésre nem volt hajlandósága, a politika nem ingerelte. Korán belépett apja gazdaságába s mikor eljött az ideje, elvett egy hozzávaló szép egyszerű uri leányt. Csöndesen dolgozott azután és így, az idő jártával gazdag ember lett, nyugodt boldogságban élven az eldugott kisváros vasút-utcai házacskájában, a hol az apja meghalt és a hol ő is megakar halni.

Igy deresedő hajjal pirosarcu, jókedvű öreg ur lett belőle. A nagy gazdaságot maga vezette, most is szerette a vidám társaságot, feleslegéből adott annak a ki rászorult, áldozott a közért és egy egy derék ember öntudatával tekinthetett pályájára. Mellette szeretetben állott felesége, még a régi nagyasszonyok maradéka. Nem ősmerte az idegeket, a rossz regények és tunyaság sohase mételyezték meg képzeletét. Nagylánggal nem lobogott soha, de csendes tűzénél jó volt

kába akarják hozni fél Magyarország terheit.

Az ilyen kívánságok hangoztatása után hogyan kívánhatja a kongresszus, hogy a törvényhozás komolyan vegye? S hogy eszmét, irányt merítsen a győri tapasztalatokból? Mig egyfelől olyan autonómiát kérnek, amely államokat teremtene az államban, másfelől terheiknek nagy részét az állam vállára akarják rakni. Büszkén hangoztatják küldetésüket, morális és anyagi emelkedésüket, — de az államtól várnak mindent. Ugy tudom, hogy a magyar vidéki városok erejüket túlhaladó áldozatokat hoztak kulturális és egyéb nagy közczélukért — és a maguk erejéből. Ők maguk, a saját erejükből lettek nagyok, szépek és modernek, az állam támogatása nélkül, mivel, hogy az államnak nem volt miből adnia. Miért szállta meg hát az urakat Győrben a kishitőség. Miért kunyerálnak most mindent az államtól? Hisz tudják, hogy kívánságuk nem tejesülhet.

Tartok tőle, hogy azok, akiknek hivatása lesz majdan az új városi törvény megalkotása, keveset fognak lapozni a győri kongresszus határozatai között. Egy maradandó sikere mégis van a győri kongresszusnak. Ez a kereskedelem és ipar fellendítése tárgyában keletkezett eszmecsere. Sok okos dolgot hallottunk ott, az e tárgyban hozott határozatok is egytől egyig reálisnak látszanak. Csak az a fő, hogy városaink komolyan vegyék e határozatokat s a közönség körében propagandát csináljanak az ipar, elsősorban a helyi ipar pártolásának és fejlesztésének.

melegedni azoknak, akiket szeretett. Hires kompótokat csinált, de ha kellett tanácsesal és tettel segítette a férjét. Okosan kormányozta a házat, szerette a férjét és nevelte a gyermekét — Ez volt az élete.

Egyetlen gyermeküket talán azért szerették oly rendkívül, mert az Isten későn, mikor már nem is várták, áldotta meg vele frigyüket. Házasságuk tizedik évében született a kis Jolán. Reá pazarolták a szülői szeretetnek — s ah, mily kiapadhatatlan az! — minden kincsét, öregedő szívük minden melegét. Fényessé, melegé, boldogságossá akarták tenni életét, elhárítani előle minden akadályt, betelve látni minden vágyát. Életük alapja, tartalma, ezéja csak ő lett.

Ugy mutatta minden, hogy Szempőnek e vágya is teljesül. A leányka lassan gyönyörű hajadonná serdült. Szépsége híres volt a vármegyében, szelid bájjosságáról meséket mondtak. Tündére lett a régi háznak, melyet az ő ifjusága új fényvel aranyozott be.

(Folyt. köv.)

Áldozunk a népnevelésért.

Ha vissza gondolok az elmúlt pár évtizedre, összehasonlítást teszünk a múlt és jelen időközött: akkor látjuk az előhaladást, mind az anyagi mind a szellemi téren; hazánkban főképp tapasztaljuk a népnevelés örvehető előhaladását. Igen mert: nemzetünk jobbjai belátták, hogy igaza van a három évezreddel ez előtt elhangzott szónak: „elvész a nép, mely tudomány nélküli“. Örök igazság. Ha élni akarunk, ha nemzetünket nagyí akarjuk tenni, akkor alul kell kezdenünk, a népnevelés szent ügyét kell fölkarolnunk. Erre pedig hivatva van mindenki, nem csak azok kiknek életpályájuk, hanem azok is, kiknek a gondviselés bőven adott részt az anyagiakban; kell, hogy áldozatot hozzanak a közművelődés oltárára.

Az állam fölismerte kötelességét; de sok még a hiány, mit pótolni kell mástéren is, leköti kezét, hogy egész erővel odaadással működhessek a népnevelés virágzóbbá tételére. Kezdjük el felülről neki a segédkezést. Főuraink tegyenek e tekintetben s menjenek elő jó példával „a kinek több adatott, több is kívánatik attól“ (biblia). Ha van ügy, bizony a népnevelés az, mely megérdemli az áldozat hozatalt. Hála a gondviselésnek, főuraink közül sokan megértették a kor felhívó szavát, de még sok van, a kik előtt pusztában hangzik el. Tegyük meg csak hazafi kötelességüket, majd meglátják, s tapasztalják hasznát, élvezik a lelki gyönyört, mely a kötelesség teljesítéséből származik, megérti a nemzet, üdvös következményeiben.

Ilyen nemes, főnkelt gondolkozásu, az emberiség iránti kötelességteljesítésétől áthatott főuri családról írok s annak áldozattételéről. A nemes főuri család gróf Széchenyi Ferencz uré, Somogy-Tarnóczán, a költő szavaival élek: van-e ki e nevet nem ismerné?.

A nemes szívű grófi család Tarnóczán iskolát, kised óvót tart saját költségén, egy tanítóval és egy ovónővel. Aranyos pusztáján szintén iskolát tart egy tanítónővel. Szerencsém volt legközelebb az iskolai vizsgán jelen lenni Tarnóczán. Láttam a szép terem díszes berendezését, hallottam a 85 iskolás gyermek értelmes, okos feleletét, tapasztaltam a végig kitarító fegyelmet a gyermekeknél, melyek méltán dicséretet érdemlő ügyes tanító alapos tanításának eredményei. Láttam a nemes grófi pár örömét, mily édes szívességgel adák a szorgalmas növendékeknek ajándékaikat.

Vizsga után bementünk az ovodába, melyben 40 kis gyermek volt. Valóban csak érezni, de leírni nem lehet, mit érez az ember ily sok kicsiny gyermek látásán, s midőn hallja hazafias kis dallukat, midőn látja azt az örömet, amelyet kimutattak jöltevőik látásán. Iti is az ovónőnek méltán elismerést nyilváníthatok ügyes tanításáért.

De iti még nem végződik a nemes grófi család áldozattétele. Ha jön a tél, megemlékeznek a szegénykről, s gyermekeiket meleg ruhával látják el, hogy iskoláiban járásukban ne akadályoztassanak.

Ha valamely eseléd vagy annak gyermeke beteg, az uradalmi orvost azonnal hozatják, a rendelt orvosság ingyen adatik s hogy a keserű orvosság édesüljön: a nemes szivű jó grófnő meglátogatja betegét, vigasztalja, bátorítja édes szavai által. Mint hallom, kórház is terveztetik a beteg eselédek számára.

Nohát az ily nemes tetről, a nemes grófi családról mit szóljak, azon felvilágosult lélekről, mely nem ismer vallást, felekezetet, mely hasonló a fényes naphoz, a mely egyaránt hinti áldó sugarait mindenkire? Ha áll az, hogy „a példavonz” adná a jóságos Isten, hogy az ő nemes példájok másokat is vonzanának. Uraim! le a kalappal! Ily nemes főúri családot adjon az Isten minél többet szeretett magyar hazánknak, nemzetünknek.

Komlósd, május hó.

Héjjas Zsigmond.

H i r e k.

— **Psik Lajos orszgy. képviselőnk Barcon.** Psik Lajos, kerületünk országgyűlési képviselője pünkösdi vasárnapján délután városunkba érkezett beszámoló beszédét megtartani. Tarnóca határáig a város képviselő-testülete, az ipartestület, számos intelligencia s lovas bandérium vonult ki elébe, kikkel pont 3 órakor érkezett be Barcsra. A piacster ez alkalommal nemzeti zászlókkal volt sűrűen fellobogózza s a közepén diszes emelvény állott, mely körül a társadalom minden köréből nagy néptömeg várta a népszerű képviselőt. A lelkes éljenzés után dr. Piszár Antal üdvözölte rövid szavakkal a képviselőt, ki utánna az emelvényre lépett s a hallgatóság teljes meglepődésére elmondta művészi szöveglátásával hosszú, tartalom dús beszámolóját. Beszédében magasztalta a mai kormányt, ki a legbölcsebb belátással, a hazafias érdekeket mindig szem előtt tartva vezeti az ország ügyeit, bár — ugymond — sokszor nagy küzdelmébe kerül egyes hazai-érdekek kivívása Ausztriával szemben. Elsorolta, mily üdvös dolgokat honosított meg a kormány a rövid pár év alatt, melyek áldással lesznek az ország-
ra. Ilyenek a kuriai bírások, szabad választási-jog, az esküdt-széki törvénykedés stb. stb. melyek elsorolása jó hatással volt a hallgatóságra. Főlemlíté továbbá városunk érdekében tett lépéseit a járásbiróság föllállítása s hízaladánk kiviteli mintapiacoczé emelése körül, mely utóbbinak megvalósulása máris a küszöbön áll. Beszédét nagy figyelemmel hallgatta végig a nagyszámu hallgatóság, s végén lelkesen megéljenzte.

Este 8 órakor választó polgárok körében banket volt a képviselő tiszteletére, melyen mintegy 60-an vettek részt. Számos felköszöntőt mondtak ez alkalommal a népszerű képviselőre, ki hosszabb szép beszéddel válaszolt, éltetve Barcs polgárait.

Majd dr. Piszár Antal ügyvéd indítványára egyhangulag elhatározottak a lakoma felett, hogy sürgönyileg üdvözölő felirat küldessék Széll Kálmán miniszterelnökhöz, melyben Barcs választó polgárai bizalmukat fejezik ki a kormánynak.

A társaság kitünő hangulat mellett az éjjeli órákig maradt együtt.

— **A Barcon felállítandó kir. járásbiróság** most már mégis remélhető. Ugyanis mérvadó helyről írják lapunknak a következőket:

A szigetvári kir. járásbirósághoz, úgy a törvényszék területén lévő kir. járásbiróságokhoz megérkezett az átirat, melyben a nagyméltóságú m. kir. miniszter ur elkerkezettnek látja az időt arra nézve, hogy a Barcon létesítendő kir. járásbiróság ügyében határozzon, ugyanis: hogy az érdekelt kir. járásbírák, úgy a királyi bírósági végrehajtók is stb., mutassák ki statistikai alapon, hogy a már 1896. augusztus 19-én Szigetvártól Barcs-hoz csatolt községekben mennyi az ügy forgalom, vagyis: Barcon, Pálfaluban, Szulokban, Kálmáncsán, Istvándiban, Darányban, K-Dombón, Gárdonyban, Potonyban, Tótyfaluban, Lakócsán, Szent-Borbáson, Drávaszentmártonban és Drávatamási-i községekben. Így hát megnyugodhatunk, miszerint a hozott áldozat nem veszett kárba. A statistikai kimutatások pár nap alatt készen lesznek, most aztán fel a munkára, esüggedni nem kell.

— **Fenyőssy Ödön** baresi főszolgabíránk — mint részvétellel értesülünk, — már hetek óta fekszik súlyos betegen. A szakadatlan sok munka, — melyet a legnagyobb lelkiismeretességgel teljesít — oka makacs betegségének. Mindenki ószinte sajnálattal van eltelve a hivatalában oly pontos, szorgalmas s lelkiismeretes főbíró betegsége fölött s mindnyájunknak forró óhaja, hogy mihamarább nyerje vissza teljes jó egészségét családjának s hivatalának.

— **Juniális.** Mint értesülünk, Tarnóczán mélt. Széchenyi Ferencz gróf uradalmi alkalmazottjai igen jól sikerült táncmulatságot rendeztek a közeli erdőben. A mulatságot megtekintette a grófi család is, kinek gyönyöre telik abban, midőn együtt látja vigadni alkalmazottjait, mely mulatságon a eselédsegen kívül az urd. tisztek is részt vettek. Ez alkalommal Orbán István kocsist szép kitüntetés érte. Ugyanis 42 évi hű szolgálata elismerésül a király Ő felségétől egy dísz-érmét kapott, melyet a szintén ott időző mélt. gróf Széchenyi Pál tüzött az érdemes férfi mellére, szép beszéd kíséretében. Az ünnepélyes jelenetnek tanúi voltak az összes urd. tisztek és eselédek. Valkó Gyula baresi körjegyző alkalmi beszédet tartott az ünnepelthez s a jelen volt eselédseghoz, melyet — a mint lapunk tere engedti — jövő számunkban közölni fogunk.

— **Tömeges áttérések a katolikus hitre.** Lapunk mult számában említettük, hogy az egymással meghasonlott istvándiak közül 13-an áttértek már a katolikus hitre, főtisztelendő Reiner Gyula esperes plebános előtt. Most ujabbán mérvadó helyről értesülünk, hogy e hó 4-én ismét 14 istvándi család lett katolikus. Ez alkalommal itt helyén valónak találjuk kijelenteni, hogy a lapunk mult számában rossz információ után közölt ama hírünk, mintha a püspök szuloki utja összefüggésben lett volna az istvándiak áttérésevel is — nem való. A főpásztor szuloki utja csupán csak Reiner esperes személyét illeti, kire e ma-

gas látogatás megtiszteltetés volt. Az istvándi áttérések egyáltalán szóba sem jöttek.

— **Gomba mérgezések.** N. Atádról írják a borzasztó hirt, hogy ott a napokban Genethein N. nevű lakos és felesége gombát ettek, s meg kínálták belőle a szomszédjukban lakó Benedikti erdőgondnok 5 éves kis fiát is. Másnap mind a hárman rosszul lettek, s csakhamar konstatálva lett, hogy mérges gombát ettek. Genetheinné és az 5 éves kis fiu iszonyu kínok közt már meg is haltak, Genethein élet-halál között lebeg. Tragikus haláluk felett általános a részvét.

— **Tüzijáték.** Mint halljuk, Neuhausz Mór ismert piliczai vendéglős a kerthelyiségében ma, vasárnap tartandó multság alkalmával tüzi-játékot is rendez. Ez valóban jó gondolat a figyelmes vendéglőstől, ki vendégeit ilyennel is gyönyörködteti. Ép alkalmas ez a kies Drávapartra, ha az idő kedvezni fog hozzá.

— **Házigyógyszer.** Azokat a világhírűkké vált gyógyszereket, u. m. Balsam és Centifolia kenőcs, melyeket a Thierry féle gyógyszerertárban állítanak elő Pregradában, a legmelegebben ajánljuk a közönség figyelmébe.

371

900. v. h. szám.

Árverési hirdetés.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbiróságnak 900. V. 643 számú végzése következtében Dr. **Kelemen Mózes** pécsi lakos ügyvéd javára **Schlesinger Adolf** gy. melléki lakos ellen 72 korona 70 fillér s jár. erejéig 1900. évi április hó 25-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján felül és lefoglalt és 1220 koronára becsült lovak, szóda-gyár, kupakos szódás üvegek és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbiróság 900. V. 643 számú végzése folytán 62 korona 70 fillér tőkekövetelés, és eddig összesen 59 kor. 28 fillérben bíróilag már megállapított költőség erejéig alperes lakásán Gyöngyös-Melléken közbenjöttel leendő eszközlésre **1900. június hó 15-ik** napjának d.e. 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §§ értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Szigetvár, 1900. május hó 20-án.

Boncz Lajos
kir. bir. végrehajtó.

THIERRY A.

mell- és gyomor-balzsamát

(a melyet az egészségügyi hatóság megvizsgált) az egész világ kedveli és mindenütt keresik. Csak akkor valódi, ha az oldalt látható zöld, a törvényszéknel bejegyzett „apóca”-védjeggyel van ellátva. Főhímlőhatatlan szer minden mell-, tüdő-, máj-, gyomorbetegség ellen stb. külsőleg is kitűnően hat és sebet gyógyít.

Egy próbatégy bérmentesen 1 korona 40 fillér. Széjjelküldés csak előzetes fizetés esetén.

Thierry A. centifoliakenőcse (osodakenőcsek nevezik) utólérhetetlen szívó erejű és gyógyítható. Operációkat a legtöbb esetben fölslegessé teszi. E kenőccsel egy 14 éves, gyógyíthatatlannak tartott esonstszut, ujjában pedig egy 22 éves rákszerű bajt gyógyítottak meg. Antiszep-tikus és gyógyító hatása mindenféle seb gyógyításánál.

Próbatégy bérmentesen 1 kor. 80 fill. Csak előzetes fizetés esetén küldjük meg.

Óvakodjanak utánzatoktól és kerüljék az értéktelen ugynevezett házi kenőcsöket s más efféléket.

Cím: A. Thierry, gyógyszerár és gyár a Védőangyalhoz,

Pregrada Pragerhof felé, a Deli vasut mentén.

Prospektus ingyen és bérmentve.

E szerek sohasem romlanak meg és jó azokat használni készen a házban tartani. Az összes művelt államokban bejegyzett védőjegyeimnek utánzatát a törvény üldözi.

Esemény a magyar irodalomban!

Nagy Képes Világtörténet

AZ EGYETEMES TÖRTÉNELEM KLASSIKUS KÖNYVE, A LEGGAZDAGABB TÖRTÉNELMI KEPTÁR

Tizenkét kötetben

Eddigél három kötet jelent meg. — Négy havonként jön egy-egy kötet

Bővebbet a prospektus, melyet mindenki ingyen kap

A teljes mű ára 192 korona

Szerkeszti a legkiválóbb magyar írók közreműködésével:

Marczali Henrik

Megrendelhető **3 koronás** esekély havi részletfizetésre a rendelőlapon segélyével, mely kivágandó és levelezőlapra ragasztva hozzánk beküldendő.

Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság
Budapest VIII., Üllői-ut 18.

A Nagy Képes Világtörténet

azért eseménye a magyar irodalomnak, mert az első teljes, tökéletes, minden igényeknek megfelelő világtörténelem

A Nagy Képes Világtörténet

megjelenésével minden más világtörténeti mű elavult és értéktelenné vált.

A Nagy Képes Világtörténet

az élet bibliája nélkülözhetetlen és mindenkinek, a ki művelt ember akar lenni.

A Nagy Képes Világtörténet

az a mű, melyből az egyén, a család, a társadalom hazaszeretetet és összetartást tanul.

A Nagy Képes Világtörténet

fejleszti a műizlést, táplálja a tudást, nemesíti lelket.

A Nagy Képes Világtörténet

brillians stílusával és pompás illusztrációival nemcsak tanít, hanem oktató gyönyörködtet is így a legnagyobb szellemi élvezetet nyújtja.

Ezennel megrendelem a Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaságtól Budapesten a

Nagy Képes Világtörténet

ezimű művet 12 kötetben 192 koronáért, tudomásul vevén, hogy addigol három kötet jelent meg s a további kötetek 4 havonként jelennek meg. Közeletem magam a társaság pénztárába Budapesten a szállítástól kezdve 3 koronát havonként mindaddig befizetni, míg a mű teljes vételára törlesztve ninesen. Az esetleg elmaradó részletek költségemre postai megbízás útján szedhetők be és ennek be nem váltása esetén a mű teljes hátralékos vételára esedékessé válik. A mű további kötetei a megjelenéshez képest és fizetési arányában szállítandók.

Név: .....
Állás: .....